

הווארד קיינז

הווארד קיינז (Kainz) הוא פילוסוף אמריקאי, מייסד אגודת הגל האמריקאית, ופרופסור אמריטוס באוניברסיטת מרקט שבמילווקי, ארה"ב. קיינז נודע כפרשן בכיר של כתבי הגל. בין ספריו:

- *Hegel's Phenomenology of spirit: not missing the trees for the forest*, Lexington Books, 2008.
- *An introduction to Hegel: the stages of modern philosophy*, Ohio University, 1996.
- *G.W.F. Hegel: the philosophical system*, Twayne Publishers & Prentice Hall International, 1996.
- *Paradox, dialectic, and system: a contemporary reconstruction of the Hegelian problematic*, Pennsylvania State University, 1988.
- *Hegel's Phenomenology, part II: the evolution of ethical and religious consciousness to the absolute standpoint*, Ohio University, 1983.
- *Hegel's Phenomenology, part I: analysis and commentary*, Alabama, 1976.
- *Hegel's Philosophy of right, with Marx's commentary*, Martinus Nijhoff, 1974.

להלן מספר תשובות מתומצתות:

1) הגל, כמו גם פיכטה ושלינג, ביקש להתגבר על הדיכוטומיות הקאנטיאניות של תופעה ונאומנה, ובאתיקה – של חובה ונטייה. הגל, יחד עם שלינג, עמל על איחודם של החירות וההכרח, וביצירתו המאוחרת יותר, הגל התמקד באיחודם של הסובייקט והאובייקט, בחפשו אחר נקודה מוחלטת של "שיויון", אשר שלינג כינה ה"סובייקט-אובייקט", ושעבור הגל הייתה "הרוח המוחלטת". המוחלט שלו לא היה נקודת עצירה סטאטית, כי אם נקודת האחדות בין התודעה והתודעה-העצמית במישור הסובייקטיבי, ובין ההוויה והמחשבה במישור האובייקטיבי. הגל התרחק מ"פילוסופיית-הזהות" המזוהה עם שלינג, שהרסה לכאורה את כל ההבדלים, וקידם מושג זהות חדש, פרדוקסאלי, מסך-שני – היינו, ה"זהות של זהות והבדל" – איחודם של ניגודים, שלא רק יכולים אלא חייבים לכלול את ההבדלים שלהם.

2) מאפיין מיוחד של מחשבתו של הגל הוא הדגש על אחדות-בהבחנה – לדוגמא, בפילוסופיה של הטבע, הקוטביות בין חשמל ומגנטיות;

בפילוסופיה הפוליטית, האחדות של תשתית טבעית, היסטורית ואתנית, ושל מערכות אשר מאורגנות עבור התפתחותה הרוחנית של הישות הפוליטית. בפילוסופיית הדת שלו, הנצרות ניצבה בראש, בתור האחדות של האלוהי והאנושי.

3) הפילוסופיה של הגל כולה, עסקה בהבאת הדוקטרינה הנוצרית לידי ביטוי מושגי/פילוסופי. ראי את מאמרי בנושא זה, "Hegelian Priorities in Christendom: A Reconsideration", *Philosophy and Theology*, 22, 2011, 1-2 – אותו צירפתי לתכתובתנו.

מיטב האיחולים,
ה.פ.ק.